ชื่อการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ

ศูนย์กลางการค้าและ เส้นทางการค้าในอาณาจักรล้านนาไทย

ช่วง พ.ศ. 1839-2442

ตีเฎยน

นายสมมะโน ณ เชียงใหม่

วิทยาศาสตรมหาวันทิด

สาขาวิชาภูมิศาสตร์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารษ์ ตร. เสน่ห์ ญาณสาร ประธานกรรมการ ศาสตราจารย์ ตร. มนัส สุวรรณ กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารษ์ นิตยา ประพุทธนิติสาร กรรมการ

บททัศย่อ

การศึกษาศูนย์กลางการค้า และเส้นทางการค้าในอาณาจักรล้านนาไทย ช่วง พ.ศ. 1839-2442 มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการคือ 1) ศึกษาศูนย์กลางการค้า และเส้นทางการค้า ภายในล้านนา และระหว่างล้านนากับอาณาจักรใกล้เคียง 2) ศึกษาถึงบทบาทหน้าที่และขอบเขต การค้าของเมืองเชียงใหม่ที่เป็นศูนย์กลางการค้าในล้านนา และ 3) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของศูนย์กลางการค้า เส้นทางการค้า และประเภทสินค้า การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงประวัติ การวิเคราะห์ใช้วิธีการวิเคราะห์จากเอกสารในเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ในช่วง พ.ศ. 1839-2101 ศูนย์กลางการค้าอันดับสูงคือเมือง
เชียงใหม่ ศูนย์กลางการค้าอันดับกลาง คือ เมืองเชียงแสน และลำพูน และเส้นทางการค้าที่
สำคัญที่สุดในช่วงนี้คือระหว่างเมืองเชียงใหม่กับเชียงแสนและคุนหมิง ในช่วงที่สอง พ.ศ. 21012317 ศูนย์กลางการค้าอันดับสูง คือ เมืองเชียงใหม่ ศูนย์กลางการค้าอันดับกลาง คือ เมืองลำปาง
และเมืองเชียงตุง เส้นทางการค้าที่สำคัญที่สุดคือระหว่างเชียงใหม่-เชียงแสน-คุนหมิง และเชียง
ใหม่-ดาก-มะละแหม่ง ในช่วงที่สาม พ.ศ. 2317-2442 ศูนย์กลางการค้าอันดับรองคือเมืองลำปางและ
เมืองลำปาง ต่อมาเป็นเมืองเชียงใหม่ดังเดิม ส่วนศูนย์กลางการค้าอันดับรองคือเมืองลำปางและ
ปากน้ำโพ เส้นทางการค้าที่สำคัญที่สุดคือระหว่างเมืองเชียงใหม่-ลำปาง-กรุงเทพ- บทบาทของ
เมืองเชียงใหม่ที่เป็นศูนย์กลางการค้าสำคัญที่สุดคือ เป็นศูนย์รวมของสินค้าจากพื้นที่ต่าง ๆ เข้ามา
ติดต่อแลกเปลี่ยนกัน การค้าในอาณาจักรล้านนาเจริญรุ่งเรื่องมากในช่วง พ.ศ. 2317-2442
และตกต่ำในช่วง พ.ศ. 2101-2317 ส่วนของเขตการค้าของเมืองเชียงใหม่กว้างขวางในช่วง

พ.ศ. 2317-2442 และชอบเชตการค้าของเมืองเชียงใหม่จะแคบมากในช่วง พ.ศ. 2101-2317 มีอิทธิพลต่อเมืองที่เป็นศูนย์กลางการค้าและเส้นทางการค้าคือ ลักษณะทางกายภาพที่ง่ายต่อการ เข้าถึง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สภาวะเกื้อกูลกันระหว่างพื้นที่ และที่สำคัญที่สุดคือ สภาพความ สัมพันธ์ทางการเมือง

ผลการศึกษานี้คาตว่าจะ เป็นแนวทางและมีประ โยชน์แก่ผู้สน ใจจะศึกษาและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

Independent Study Title: Trade Centers and Trade Routes in Lanna
Thai Kingdom, 1296-1899

Author

Mr. Sommano na Chiangmai

M.S. (Geography)

Master of Science in Geography

Examining Committee:

Assistant Prof. Dr. Sanay Yarnasarn Chairman
Professor Dr. Manat Suwan Member
Assistant Prof. Nittaya Prabudhnitisarn Member

Abstract

The study of the "Trade Centers and Trade Routes in Lanna Thai Kingdom, 1296-1899" has 3 major purposes: 1) to study the trade centers and trade routes within and between Lanna and nearby Kingdoms, 2) to study the functions and trade area of Chiangmai City, a trade center of Lanna Thai Kingdom, and 3) to study the change of the trade centers, trade routes, type of goods. This study uses historical approach and descriptive documentary analysis.

The result of the study has indicated that Chiang Mai had served as a primary trade center of Lanna Thai Kingdom during 1839-2101, which secondary trade centers were Lamphun and Chiang san. The most famous trade routes were Chiangmai via Khunming. In 2101-2317, Chiangmai was a primary trade center and secondary trade centers were Lampang and Kengtung. The most famous trade routes were Chiangmai via Khunming and Chiangmai via Manlamyains. During 2317-2442, a primary trade center was Chiangmai and secondary trade

centers were Lampang and Paknampo. The most famous trade routes were Chiang Mai via Lampang via Bangkok. The most important role of Chiang Mai was trade center of goods from nearby areas for merchants to trade. The most influential factors toward trade center and trade route city was physical conditions as good accessibility, transportation cost, supporting condition among areas, and the most important factor was political relationship condition.

The result of this study is expected to use as a guideline and be useful to persons and concerning organizations.

